

Beýik Türküstanda intelligent genosidi

Category: Kitapcy,Sözler,Taryhy makalalar

написано kitapcy | 24 января, 2025

Beýik Türküstanda intelligent genosidi ULU TÜRKISTAN'DA AYDIN KATLIAMI

Ulu Türkistan coğrafyasındaki devletlerimiz Kazakistan, Kırgızistan, Özbekistan, Türkmenistan ile Hazar'ın bu tarafındaki Azerbaycan, bildiğiniz gibi 70 yıl yani bir asra yakın bir süre Sovyetler Birliği içinde yaşadılar. Fakat onun öncesinde de Çarlık Rusya'sının işgalinde, savaşında ve baskısında bir o kadar daha eziyete ve hücumlara maruz kaldılar. En son 1916 yılında tüm Türkistan'da pek de organize olmayan halk hareketi ve isyanı oldu. Ruslar bu isyanı çok kanlı bir şekilde bastırdılar. Bolşevikler iktidara gelince dünya tarihinde her zaman olduğu gibi savaşarak alt edemeyecekleri Türklere tutmayacakları sözler vererek entrika ile yenmek istediler. Nitekim Lenin, Türkistanlılara, 24 Mayıs 1917'de "Rusya Halkları Beyannamesi"nde yaptığı konuşmayla şöyle sesleniyordu:

"Rusya Müslümanları, Volga ve Kırım Tatarları, Sibirya ve Türkistan Kırgızları ve Sartları, Kafkas ötesinin Türk ve Tatarları, Çeçenler ve Kafkas Dağlıları! Camileri ve ibadethaneleri yıktırılmış, inanışları, gelenekleri, çarlar ve Rusya'nın yıkıcıları tarafından boğulmuş olan sizler! İnanişlarınız ve gelenekleriniz, millî ve kültürel kurumlarınız bundan sonra serbesttir ve dokunulmazlık içindedir. Millî hayatınızı serbestçe ve müdahalesiz şekilde organize ediniz. Bu sizin hakkınızdır. Biliniz ki, haklarınız Rusya'nın tüm halklarının hakları gibi, ihtilalin bütün gücü ve onun organları olan milletvekilleri, işçiler, askerler ve köylüler Sovyetler tarafından korunacaktır. O hâlde bu ihtilali destekleyiniz..."

• Aldatıldılar

Çarlık Rusya'sıyla savaştan yorgun düşen kardeşlerimiz "yeter ki savaş bitsin" düşüncesiyle anlaşma yoluna gittiler. Ana hatlarıyla Türkistanlı Türkler, iç işlerinde özellikle dinî ve kültürel inançlarında özgür olacaklardı. Sadece dış işlerinde SSCB içinde yer alacaklar ve herhangi bir savaş durumunda müttefik olacaklardı. Sonuçta genel bağımsızlık için bir yol görünmüştü. Fakat Bolşevikler daha Lenin döneminde çark etmeye başladılar, bağımsızlığa giden her hareketi bastırdılar. Fakat Stalin döneminde ve hâssaten İkinci Dünya Savaşı'nın başlamasıyla birlikte zulüm de başladı. Hitler Almanya'sı, ne Anadolu Türklerine, ne de Türkistan Türklerine karşı savaş ilan etmedi, hatta Türkiye ile müttefik olma yolunu bile denedi, maksadı Kafkaslar üzerinden de Ruslara bir cephe daha açmaktı ki bunu kabul etmedik. Ruslar İkinci Dünya Savaşı'nda Türkistan ve Kafkas Türklerinden eli silah tutan bütün erkekleri askere çağırarak onları en önde cephelere sürdü. Yüz binlerce Müslüman Türk (Kazak, Kırgız, Özbek, Türkmen, Tatar, Başkurt, Azerbaycanlı ve diğerleri) can verdiler, sakat kaldılar veya kayboldular.

• Korkunç sürgünler

Asıl zulüm savaştan sonra başladı. Stalin, tamamen kendi iradesi ile psikopat planını devreye soktu. Kırım Türkleri, Ahıska Türkleri ve Karaçay Türklerini soğuk bir gece yarısı yanlarına hiçbir eşya aldırmaksızın hastasıyla, yaşlısıyla ve çoluk-çocuğuyla yük ve hayvan vagonlarına koyarak evlerinden ve yurtlarından binlerce kilometre uzağa sürgüne gönderdi. Birçoğu yolda soğuk ve açlığa dayanamayarak öldü. Kalanları da gelişigüzel trenin durduğu yerde köy, şehir, kasaba fark etmeksizin vagonlardan indirdiler. Kazakistan'da Hoca Ahmet Yesevi Uluslararası Kazak-Türk Üniversitesi'nde görev yaptığım yıllarda bu trajedi ile ilgili yaşlılardan bizzat yaşadıkları olayları dinlemiştim. Birini sizinle paylaşmak istiyorum: "Sabaha karşı Kazakistan'ın Çimkent şehrinde bizi trenden indirdiler. Gidecek hiçbir yerimiz yoktu, perişan bir

hâldeydik. Hava aydınlanmaya başlayınca insanlar bize uzaktan bakmaya başladılar, çocuklar ve kadınlar bize korku dolu gözlerle bakıyorlardı. Yavaş yavaş birkaç yaşlı Kazak bize yaklaştı. Babam onlara doğru yürüyüp ‘Selâmünaleyküm!’ dedi. Bunu duyunca hayretle birbirlerine bakıp ‘bunlar Müslüman selam verdiler’ diye konuştular. Sonra etraftakilere seslenip çağırdılar ve trenden inen hepimizi paylaşıp evlerine götürdüler. Yemek ikram edip, bir odalarını bize verdiler. Daha sonra bize anlattıklarına göre o bölgede görev yapan Ruslar demişler ki:

‘Buraya trenle gelenler olacak, sakın onlara yaklaşmayın çok tehlikeliler ve içlerinde insan yiyen vampirler bile var.’ Meğer onun için bize yaklaşmamışlar ve korku dolu gözlerle bakmışlar...” Bu durum sadece Kazakistan’da değil, Kırgızistan ve Özbekistan’da da mutlaka aynı şekilde cereyan etmiştir...

• Açlık faciası

Peki, sürgün edilmeyen diğer soydaşlarımız rahat mı ettiler? Elbette hayır. Ulu Türkistanlı kardeşlerimizin çoğunluğu konargöçer hâlde yaşıyorlardı. Hayvancılık ve tarımla hayatlarını idâme ediyorlardı. Baharda yaylaya çıkıp kışa doğru ovalara ve yerleşim merkezlerine dönüyorlardı. Ruslar bu durumdan rahatsız oldular ve güvenlik gerekçesiyle yasaklama yoluna gittiler. Asıl amaçları Türkistan halkını sanayide ve kendi uygulamaları olan kolhozlarda yani tarım köylerinde kullanmaktı. Zorbalıkla, milyonlarca hayvanı keserek ya da öldürerek tren vagonlarıyla Moskova ve o zamanki adıyla Leningrad bugünkü adıyla St. Petersburg’a sevk ettiler. Tek geçim ve beslenme kaynakları ellerinden alınan insanlar açlık içinde öldüler. Hâlen yaşayanların anlattıklarına göre açlık ve sonucu hastalık yüzünden ölenlerin sayısı yüz binleri hatta milyonları buldu.

Bizim tarihimizde mikroskopla soykırım arayıp bulamayınca isyancı Ermeni tehcirini genosit diye dünyaya bağırان emperyalist ve ‘tek dişi kalmış canavar’ Batı, Stalin’in Türkistan’da yaptığı bu soykırımı görmezden geldi. İşte bu

duruma Türkistan halkı isyan etti. Aydınları fikir ve düşünceleriyle, kalemleriyle bunu yöneticilere anlatmaya çalıştılar. Hazımsız komünist bürokrasi, bu haklı ve medenî isyanı devlete başkaldırı olarak niteleyip iftira ve yalancı şahitlerle uyduruk mahkemelerde yargılayıp ya idam etti ya da Sibirya'ya çalışma kamplarına sürgüne gönderip orada öldürdü. Bu zulümden en çok pay Kazaklara düştü ki kaynaklara göre 1917 yılında nüfusları 6 milyondan fazlayken, 1939 yılında Ruslar bilerek veya katlederek bu sayıyı 2 milyon 300 bine kadar düşürdüler. 1919-1922 yılları arasında yaklaşık 1 milyon, 1930-1933 yılları arasında ise 1 milyon 750 bin (nüfusun yüzde 40'ı) Kazak Türkü açlıktan ve totaliter rejimin acımasız yönetimine ayaklanmaları sebebiyle kurşuna dizilmek suretiyle öldürüldü.

• Alaş Orda Hareketi

Ulu Türkistan coğrafyasında Kazaklardan oluşan Alaş Orda (ben bunu 'hücum merkezi' diye Türkiye Türkçesine çeviriyorum) çok önemli bir yeri vardır. 1917 ile 1920 yılları arasında Kazak aydınları hızla örgütlenmeye başladılar. Almatı, Ural, Aktöbe, Kökşetav, Kostanay ve Semey gibi şehirlerde temsilcilikler ve yayın organları açılmaya başlandı. Kazakistan'ın güney bölgesinde 'Türkistan' adında komite bile kuruldu. Bu komisyonda önde gelen Kazak aydınlarından Alihan Bökeyhanov ile Muhammet Tınışbayev de vardı.

Aydınlar yayın organı olarak Kazak Gazetesi'ni çıkarmaya başladılar. Birçok bölgede organize yapılanma için hızla kurultaylar yapılmaya başlandı. Alaş Organizasyonuna (veya Partisi de diyebiliriz) hazırlık olması yönünden Turgay Kurultayı'nın çok önemli bir yeri vardır çünkü katılım çok fazla olmuştu. Ayrıca eğitim, dinî çalışmalar, adalet sistemi, toprak meselesi, yerel yönetimler ve basın yayın gibi halkı doğrudan ilgilendiren önemli konularda görüşler istişare edilerek, Kazakların bir çatı altında toplanmalarına ve 'Genel Kazak Kurultayı' yapılmasına karar verildi. Yürütme komitesi için Alihan Bökeyhan, Ahmet Baytursun, Mirjakıp Dulat ve diğer

bazı ileri gelenlere yetki verildi. Moskova'da toplanacak olan "Cümle Rusya Müslümanları Kurultayı"na da temsilci olarak Uraz Tatiyev, Seyidazım Kadirbay, Ulankağaz Doscankızı ve Sultangazi İshak seçildi. Diğer taraftan Semey Kurultayı da en az Turgay Kurultayı kadar önemli kararlara imza attı; Hem hareketin adı "alaş" olarak belirlendi, hem de merkez Semey seçildi.

Alaş Hareketi sadece Kazaklarda değil Kırgızlarda da etkisini gösterdi. Hatta tüm Türkistan coğrafyasında yankı buldu. Yaptıkları kurultaylar sayesinde bütün Türkistan coğrafyasında Milliyetçilik hareketi başladı ve bu Sovyetler Birliği içindeyken de hiç unutulmadı ve 1991 yılındaki bağımsızlığının da ruhu oldu. Stalin zamanında sudan sebeplerle sürgüne gönderildi veya idam edilen binlerce Kazak aydını asla unutmadılar ve son yıllarda doğdukları veya etkili oldukları şehirlerde anılmaya başlandılar. İsimleri Rusların koydukları adlar kaldırarak üniversitelere, okullara, caddelere, kültür merkezlerine verildi.

Diğer taraftan Kırgızistan'da içlerinde Cengiz Aytmatov'un babasının da bulunduğu Atabeyit Katliamı, **Türkmenistan'da Göktepe Katliamı**, Kırımlıların, Balkarların ve Karçaylıların tıpkı Ahıskalılar gibi sürgüne gönderilmeleri, Kızıl Ordu'nun Bakü'de yaptığı katliamlar da delilleriyle bir gerçektir.

• **Ençok soykırıma uğrayan millet Türkler**

Aslında biz Türkler tarihte en çok soykırıma uğrayan milletlerden biriyiz. Osmanlının son yıllarında Balkanlarda ve Kafkaslarda sırf Müslüman oldukları için Türklere yapılan katliamlar soykırım değil de nedir? Merhametimize sığınan ve asırlarca tebaamız olan bazı nankörler, emperyalist güçlerin kışkırtmasıyla gasbettikleri topraklarımızda kalan Müslüman Türkleri acımasızca çoluk-çocuk, yaşlı-hasta, kadın-kız demeden işkencelerle katletmişlerdir. Ermeni, Yunan ve Bulgar mezalimleri bir örnektir. Yakın tarihte Kıbrıs Türklerine Rumların yaptıkları, Boşnaklara Sırpların yaptıkları, Azerbaycan Türklerine yine Ermenilerin yaptığı Hocalı ve Gence

Katliamları ayan-beyan ortadadır. Irak ve Suriye’de terör örgütlerinin Türkmenlere yaptıkları anbean devam ediyor... Bir asırdır Çin’in Uygur Türklerine yaptığı baskı, şiddet ve işkence sözde uygar dünyanın gözleri önünde hâlen devam ediyor. Hâlbuki adı üstünde olduğu gibi gerçek uygar ve medenî olan Doğu Türkistan Türkleri, gayr-ı medenî Çin’in sistematik bir şekilde asimile yani kendilerine benzeterek dinlerini ve milliyetlerini unutturma organizasyonuna maruz kalıyorlar. Maalesef buna engel olamıyoruz. Yer altı ve yer üstü zenginliklerini kaybetmek istemeyen Çin ve Doğu Türkistan’ın bağımsız olmasından korkan Birleşmiş Milletler Teşkilâtı bu konuda kol kolalar. “Dünya beşten büyüktür” derken ne kadar haklı olduğumuzu içimiz kan ağlayarak tekrar hatırlıyoruz...

Dr. H. Ahmet ŞİMŞEK. Taryhy makalalar